

Lys & Liv

MF

Det teologiske
Menighetsfakultet

Informasjonsblad for Menighetsfakultetet
Nr. 2, februar 2007, 73. årgang

MENIGHETSPAKULTETETS
BIBLIOTEK

Torleiv Austad
takker av, s 10

Tid for selvangivelse

UTGIVER

Det teologiske Menighetsfakultet.

Lys & Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Med sine 23.000 abonnenter er det et av de største innen kristen presse i Norge. Alle nåværende og tidligere studenter, ledere og medlemmer i foreninger, ledere i samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsytere mottar bladet. Kristne organisasjoner og venner og familie av studenter og ansatte er blant leserne.

Ved kildeanvisning kan artikler fra Lys & Liv fritt gjengis.

REDAKSJON

Vidar L. Haanes, ansvarlig redaktør
Marianne Torp, redaksjonssekretær
Kristin Norseth, redaksjonsmedlem

E-POST

lys&liv@mf.no

PRODUKSJON OG TRYKK

Koinos, Lørenskog
Østfold trykkeri, Askim

Neste nummer: juni 2007

Forsidebilde: Henrik Haanes

DE SISTE DAGENE av februar var stemningen hektisk på Menighetsfakultetet, som ved de øvrige høyskolene og universitetene. Som alltid skal fjorårets virksomhet beskrives og vurderes, og sendes til departementet innen 1. mars. Dette er et viktig arbeid, for rapporteringen av resultatene i 2006 er grunnlaget for statstilskuddet i 2008. Men rapporteringen gir mulighet til refleksjon og ettertanke.

Ved MF setter vi oss høye mål, som samtidig skal reflektere de mål departementet har for vitenskapelige høyskoler. Vi sier at MF skal tilby utdanning og drive forskning av høy internasjonal kvalitet. Vi er da også så ubeskjedne at vi mener at kvaliteten jevnt over er høy på det arbeidet vi gjør. Det skrives mange fagartikler og bøker på MF, til sammen nesten 90 vitenskapelige publikasjoner i 2006, i tillegg til rundt 120 populærvitenskapelige bidrag. Det drives mye forskning og utredningsarbeid her, og det produseres stadig nye doktoravhandlinger. Men vi ønsker at MF skal være mer enn en forskningsinstitusjon. Vi vil være et lærested med evne til å møte behovene i kirke, skole og samfunn. Dette siste punktet er meget viktig, og handler om relevans, om åpenhet, dialog, samarbeid og formidling. MF driver sin virksomhet med den hensikt å møte menighetenes, skolens og samfunnets behov for kompetente medarbeidere.

Når vi taler om relevans, tenker vi ikke minst på de utdannelser vi tilbyr. Vi har som mål «å møte de faglige og stillingsmessige behov i Den norske kirke, de øvrige kirker og organisasjoner, skolen og samfunnet for øvrig». Fremdeles er Den norske kirke og dens frivillige organisasjoner vårt viktigste «marked», men vi har i de senere år også etablert studietilbud i samarbeid med Metodistkirken, Pinsebevegelsen, Frelsesarmeen og Den katolske kirke. MF preges således av en fornyet balanse mellom luthersk forankring og økumenisk åpenhet. Uansett er det avgjørende at vi hele tiden har så god kontakt med den praksis som utøves og det livet som leves i menighetene, at våre utdannelser oppleves relevante.

Både gjennom våre ordinære utdanningstilbud, og gjennom etter- og videreutdanning av lærere, forsøker vi å styrke kompetansen

i KRL i skolen. Igjen kan vi tale om relevans. I møte med yrkesaktive lærere som tar etter- og videreutdanning på MF, får vi viktige innspill fra praksisfeltet, som forhåpentligvis gjør våre lærere til bedre undervisere av de ordinære studentene som om få år skal ut i skolen for første gang.

Den viktigste gruppen for oss er studentene. MF ville ikke eksistert uten studenter, og deres tilbakemeldinger på undervisning og læringsmiljø hjelper oss hele tiden til å bli bedre. Vi er derfor fornøyd med at vi har opprettholdt omtrent samme studenttall, men at disse studentene nå gjennomfører mer studier og tar flere eksamener – eller som det nå heter: «produserer flere studiepoeng». Vi har mange aktive studenter på MF, som bidrar til et godt studentmiljø, både faglig, sosialt og åndelig.

Selvangivelse handler også om egenrefleksjon. Det er mange ting vi kan gjøre bedre. Men årets rapportering viser at vi faktisk gjør mye bra. Men for at vi kan fortsette denne positive utvikling, er vi avhengige av mer enn kvalitetsundervisning og god forskning. Vi er avhengige av god relevans, bedre økonomi og fortsatt god tilgang på studenter. På alle disse tre områder trenger vi hjelp av dere.

Vidar L. Haanes er rektor ved Menighetsfakultetet.

Oppstandelsens kraft

«Da kjenner jeg ham og kraften av hans oppstandelse» (Fil 3,10).

APOSTELEN PAULUS skriver i sine brev om det å kjenne kraften av Jesu oppstandelse. Apostelen hevder at det å kjenne Jesus er viktigere for et menneske enn all lærdom og etikk, status og kapital. Alt annet kan faktisk regnes for tap imot den rikdom som ligger i det å kjenne kraften av hans oppstandelse. Men hva kan Paulus mene med det lille ordet «da»?

For det første kan han selvfølgelig ha påskemorgen i tankene. Disippelflokken har fulgt Jesus på veien til Jerusalem, men mange er svekket og forvirret av påskehøytidens dramatiske begivenheter. Men dagene etter påske er de ikke til å kjenne igjen. Da – og siden er de merket av kraften fra Jesu oppstandelse. Fra den første påskemorgen har dessuten kristne feiret søndagen om ukens hveledag. Nye krefter gjenreises for store deler av menneskeheten på Herrens dag. Dette er historiske fakta.

For det andre kan Paulus ha den kristne dåp i tankene. I min bibel finner jeg under Fil 3,10, en henvisning til Romerbrevets sjette kapittel. Da - i dåpens vann forenes en kristen med Jesus. En kristen blir i dåpens bad – ofte i sitt første barneår - ett med Jesus i en oppstandelse som er lik hans oppstandelse (Rom 6,5). Slik formes oppstandelsens krefter i våre liv. De er gaver som kan pakkes ut til gagn for mange og til Guds ære. Men hvordan har jeg levd med denne kraften i mitt kristne liv? Jeg kjenner mange som leder mennesker til Jesus og formidler Guds gode nærvær i mange menneskers liv. Mens jeg må lene meg mot Bibelens lofte om at «kraften fullendes i skropelighet». Det er mye som skulle vært annerledes, og det er mye som har blitt liggende ugjort. Men likevel kan jeg formidle et viktig sted for oppstandelseskraften.

For det tredje kan Paulus ha det kristne håp i tankene. Da – i håpet kjennes

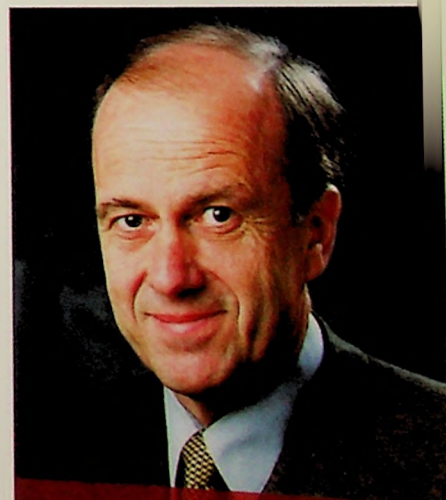
kraft. Håpets krefter er kanskje våre sterkeste livskrefter. Jeg har arvet min morfars navn og bibel. Bibelen hans er velbrukt helt frem til Johannes' åpenbaring. Derfra er den utslitt. Morfar levde

mitt håp kan jeg i min bonn få takke for å være fodt på ny og gitt et levende håp – «ved Jesu Kristi oppstandelse fra de dode» (1 Pet 1,3).

... menneskets «grunnposisjon overfor Gud» er bønn, takk og lovprisning.

og dode i håpet slik mange av de som har gått foran har vist meg veien. De har formidlet det kristne håp. Å leve med det kristne håp er for meg blitt å kjenne kraften av Jesu oppstandelse.

På avskjedsseminaret som ble holdt på MF til ære for Torleiv Austad denne våren, lærte jeg at menneskets «grunnposisjon overfor Gud» er bønn, takk og lovprisning. Som kristen døpt og med

Arne J. Eriksen er plan- og kvalitetssjef ved MF og er samtidig sekretær i Nettverk for private høyskoler (NPH).

GRADER

MF tilbyr følgende grader:

- Bachelor i teologi
- Bachelor i kultur- og samfunnsfag, studieretning Ungdom, kultur og tro
- Bachelor i kultur og samfunnsfag med fordypning i KRL

- Disiplinbasert Mastergrad i kristendomskunnskap
- Master i kristendomskunnskap, studieretning KRL fagdidaktikk (deltid)
- Erfaringsbasert master i praktisk teologi
- Master i teologi
- Master of Philosophy in Theology
- Master i kirkelig undervisning (kateketutdanning)
- Master i diakoni
- Cand.theol. (presteutdanning)
- PhD innenfor fagområdene kristendomskunnskap og teologi

Deltidsstudier i KRL på bachelor- og masternivå tilbys ulike steder i Norge, bl.a. som videreutdannings-tilbud for lærere.

MF tilbyr også studier i pentekostal teologi, katolsk teologi, metodistisk teologi og frelsesarmeens teologi.

ADRESSER

Besøksadresse:
Gydas vei 4, Oslo
Postadresse:
Postboks 5144 Majorstuen,
0302 Oslo

E-post: post@mf.no
Tlf: 22 59 05 00 Fax: 22 59 05 05
Bankgiro: 3000 17 41841

MFs netteside: www.mf.no
Fax informasjonskontoret:
22 59 05 01

Ungdomsundersøkelsen:

Jeg tror jeg er lykkelig...

Den nye undersøkelsen om norske tenårings hverdagsliv, religion, holdninger og verdier ga noen overraskende resultater.

10. januar ble boken *Jeg tror jeg er lykkelig ... Ung tro og hverdag* lansert. Dette er resultatet av en stor undersøkelse av norske tenårings hverdag. Undersøkelsen ser blant annet på ungdommers fritid, interesser, verdier og religiøse oppfatninger. I denne artikkelen ønsker jeg å presentere noen av resultatene fra undersøkelsen, og fortelle litt om bakgrunnen for prosjektet.

«Jeg tror jeg er lykkelig. Jeg er veldig lykkelig med livet mitt. Jeg lever som de andre på skolen. TV, PC, gå på skolen, gå hjem å legge deg. TV, PC, gå på skolen og så videre.»

Gutt 10 kl. Oslo

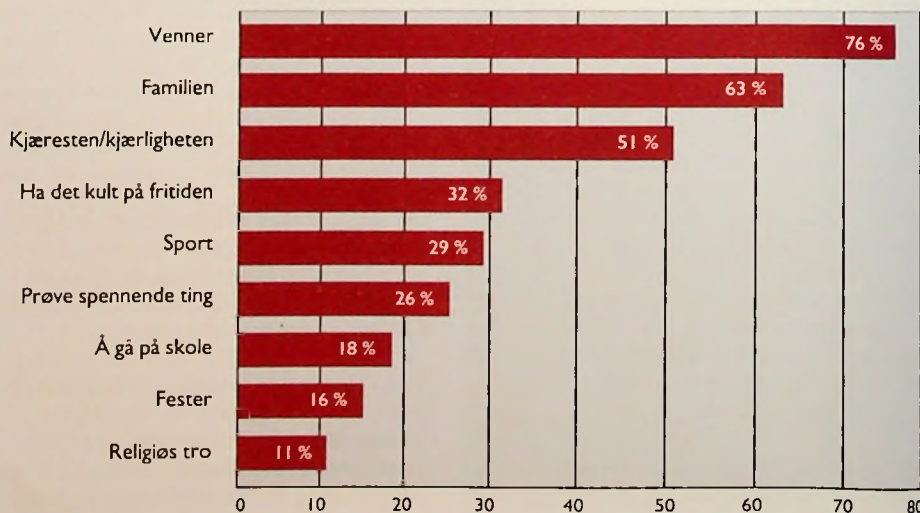
HELE SYTTEN ulike organisasjoner står bak denne undersøkelsen, de fleste er kristne ungdomsorganisasjo-

ner som for eksempel Laget, KFUK-KFUM, Fribu, Pinsevennes Barne og ungdomsutvalg med flere. For litt over to år siden kom flere av disse organisasjonene sammen og ønsket en undersøkelse om ungdom. Prosjektet ble utarbeidet av SALT, Skandinavisk akademi for ledelse og teologi med meg som prosjektleder.

FØRST SENDTE vi ut et spørreskjema til ca 1000 tenåringer som går på offentlige ungdomsskoler i Agder, Oppland, Troms og Oslo. Etter at dataene fra spørreskjemaene hadde blitt registrert, ble det gjennomført 21 intervjuer fra de samme fylkene. Med intervjuene ønsket vi å få ungdommens egen stemme inn i materiale og det gav også god hjelp til analysen.

DENNE UNDERSØKELSE har gitt oss mye informasjon om ungdommers hverdag. Hele rapporten blir utførlig presentert i boken. Her vil jeg peke kort på noen hovedtrekk som jeg opplever som viktige.

Det viktigste i livet!

● Travel aktivitetshverdag

«... Det er veldig mye som skjer alle helger framover, og da har jeg alt på mobilen. Så vet jeg hvilken helg jeg har fri.»

Jente 9. kl. Oslo

Ungdommene i denne undersøkelsen har et enormt fritidstilbud, og det er mange aktører som konkurrer om deres tid, penger og oppmerksomhet. Flere av ungdommene jeg intervjuet fortalte om tett pakkede kalendere og travle dager. Ganske mange sier også at de er ofte stresset. Jentene er mer stresset enn guttene.

Sport er den mest populære fritidsaktiviteten. Over halvparten driver med idrett flere ganger i uken, noen hver dag.

Et interessant perspektiv er at de har bevisste kvalitetskrav til aktivitetene de bruker sin fritid på. De forventer høy kompetanse av trenere, og at de skal lære disiplin og slikt sett bli bedre. Hvis de opplever at aktivitetene blir kjedelige eller at det flyter ut, så slutter de.

● Venner er viktigst

Det viktigste i livet for disse ungdommene er venner. Relasjonene til venner er med på å styre mye av livet deres. De bestemmer hvilke fritidsaktiviteter man velger, hvem man spør om hva som er rett og galt. Det verste man kan gjøre er å svikte sine venner. Teknologi brukes til å vedlikeholde disse viktige relasjonene. Man er sammen med venner på skolen, på fritidsaktiviteter, man chatter med dem på MSN og er tilgjengelig på mobil. Stort sett er de tilgjengelig døgnet rundt. Dette er en meget relasjonell generasjon. I rangering av det viktigste i livet kommer familie rett etter venner. Mange fortalte at de har et godt forhold til mamma og pappa. At de kan snakke

Morten Holmqvist (1974) er utdannet cand.theol. og jobber som universitetslektor på bachelorprogrammet Ungdom, kultur og tro ved Det teologiske Menighetsfakultet i Oslo, og som prosjektleder ved Skandinavisk Akademi for Ledelse og Teologi.

med dem om det meste. Det kan se ut som om ungdomsopprøret er over. Disse ungdommene har gode verdier, godt forhold til familien og ønsker å gjøre det bra på skolen.

● Lykkelig verdensbilde?

Er ungdom desillusjonerte og fortapte? Kanskje er dette noen av de stereotypbildene vi har om ungdom? Hvordan ungdom egentlig har det er et kompleks bilde. Men det store flertallet i denne undersøkelsen sier at de er lykkelige. Flere av ungdommene i intervjuene sa at ord på årsaken til at de er lykkelige, er venner og familie. Flere sa også at de ikke folte at livet trengte noe mening, det var godt nok i seg selv. Samtidig er det flere perspektiver som forstyrrer dette lykkebildet. Det er ganske mange som oppgir at de er ofte ensomme og ofte stresset. Noen av ungdommene i intervjuene sa at det er klart man sier at man er lykkelig, for hvem vil vel være ulykkelig? Det er mye som tyder på at ungdom har det veldig bra. Allikevel stiller jeg spørsmålet om det er en form for lykkeprosjekt: hvis man ikke fremstår som lykkelig så har man mislyktes?

● Åndelig søkende?

Går ungdom rundt og søker det åndelige eller er åpen for å snakke om tro? Dette er spørsmål man som kristen ungdomsarbeider ofte kan være opptatt av. Ut i fra undersøkelsen kan det virke som om de fleste ikke er åndelig søkende. På spørsmål om det viktigste i livet kom venner først, og helt sist kom religiøs tro. Det store flertallet har ikke prøvd ut nyreligiøse fenomener som spiritisme eller healing. I intervjuene sa flere at de ikke savnet en mening med livet. Livet er godt nok i seg selv. Samtidig er de meget tolerante til religion og andres tro. De har også ganske god religionskunnskap.

«Jeg er kirkelig konfirmert. Det gjorde jeg fordi alle andre gjorde det. Jeg ville være med venner, og jeg bryr meg ikke om hvordan jeg ble konfirmert. Mitt syn blir jo litt endret under konfirmasjonsundervisningen, akkurat som med KRL og historie. Jeg tror jo det bare er påfunn, så jeg syns det er interessant hva de har å si».

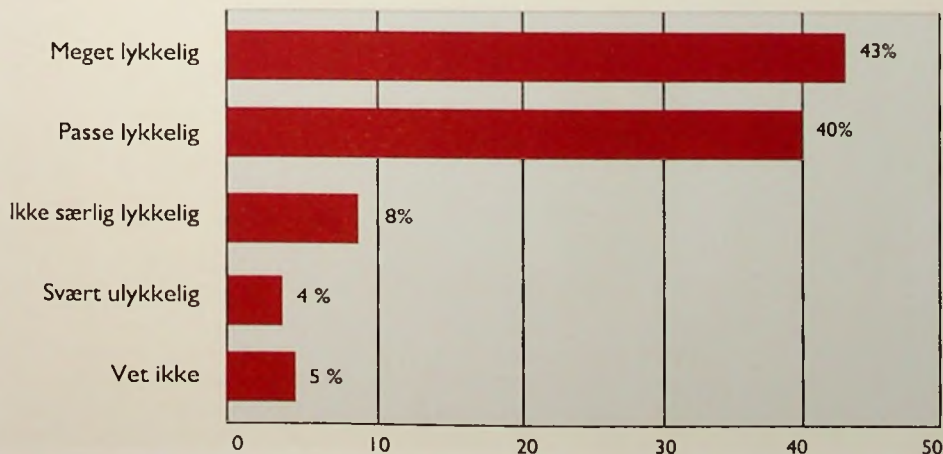
Gutt 10. kl. Oppland

Boken Jeg tror jeg er lykkelig... er først og fremst en ressursbok for ungdomsarbeidere, språk og formidlingen er laget for denne målgruppen. Samtidig vil nok andre som også er interessert i ungdom, være seg foreldre eller lærere, finne mange interessante perspektiver fra norske ungdommers mangfoldige hverdag.

Boken kan kjøpes i Bok og Media eller bestilles på internett: www.klosterforlag.no

Tekst: Morgen Holmqvist
Foto: Marianne Torp

Er du lykkelig?

MF PÅ KRYSS...

ENTUSIASTISKE studenter har startet på nytt den gamle supporterklubben for landslaget i fotball, Oljeberget. Med store trommer i rødt, hvitt og blått ble dette markert nylig ved Jacob Bulti Smørdal og Trond Inge Tappel.

ALT FOR NORGE

ALT FOR NORGE: Fra venstre Petter Andreas Ottersen, Stig Gøran Solvang, Martin Vattøy, Steinar Saltbones, Germund Brabrand, Kristian Aasen, Håkon Bergsodden og Johnne Stødle (president). Oljeberget har 110 medlemmer. Målet er å doble dette.

I ANLEDNING bibel-dagen fikk MF besøk av Gregory Komendant fra Ukraina. Han fortalte om det ukrainske bibelselskapets arbeid og at det fortsatt er stor etter-spørrel.

KIRKE-TEKSTIL-KUNSTNER og produsenter av prestedrakter hadde utstilling hvor teologistudentene kunne orientere seg om hva de har å velge mellom når de skal bestille egne drakter. Lise Horn er snart ferdig med sin presteutdannelse og studerer tekstilene.

PRO-REKTOR Robert Christian, fra teologifakultetet ved Det pavelige universitet Angelicum i Roma, var i Norge for å undervise om katolsk ekklesiologi. Dette er et samarbeidsprosjekt mellom MF og St. Dominikus teologiske seminar.

MF HAR et flott Miljøutvalg som sørger for at det blir gode pauser med underholdning. I Miljøtimen nylig var det "20 spørsmål" som stod på programmet. De tre som skulle gjette svaret var fra venstre Marie Therese Bakkevig, Einar Aksel Urnes Fagerheim og Frode Granerud. Programleder var Sigurd Andreas Widwey Haugen.

LYS OG LIV stakk innom studentenes kjellerkafé. Her er det fra venstre Tesfay Kiros Medhanie, Nils Mikkel Jebe og Magnus Tekse som slår av en prat.

EN AV DE trofaste MF-foreningene heter Prestekragen og flere av medlemmene var med på feiringen av Torleiv Austads 70 årsdag og avskjedsforelesning nylig. Foran fra venstre, Eva Haugen og Tora Asheim. Bak fra venstre, Ingebjørg Bugge og Marie With.

TROSPRAKSISER i møte med en ny tid. – Hva kan vi lære av fortiden? Dette var et av temaene for forelesningene til Tony Jones på fagdagen 9. mars. Jones er koordinator for Emergent-village i USA.

«**MISJON** i Israel og Palestina» var tema for årets misjonsuke på MF. Professor Kirsteen Kim foreleste om "å prøve" åndene i misjonen. Her sammen med professor Tormod Engelsviken. Hennes forelesning var i rekken av Olav G. Myklebust-forelesninger som MF arrangerer hvert annet år.

NORD-HÅLOGALAND bispedømme besøkte MF og hadde PR for landsdelens prestestillinger. Sokneprest i Harstad Carl-Ove Fæster (til høyre) intervjuet universitetslektor Sjur Isaksen som har vært prest på Værøy og Røst.

SPILLE-MANNEN Ola Bremnes var med, i tillegg til sokneprest i Trondenes Birgit Agnete Lockertsen og stiftskapellan Jan Ove Fjelltveit.

MFs nye vaktmester, Kari Johansen:

Altmuligdamen

Kari Johansen tiltrådte som vaktmester og driftsleder på MF 1. februar.

– Jeg må bare ta telefonen når den ringer, hvis det er greit? Vi holder på med å fikse ventilasjonsanlegget, skjønner du ... Når jeg møter Kari Johansen har hun akkurat rukket å hive i seg litt lønsj. ... det er full gass hele veien!

KARI JOHANSEN tiltrådte som vaktmester og driftsleder på MF 1. februar. Siden har det vært mye nytt å sette seg inn i, men nå begynner ting å falle på plass, både i jobben og i den nye leiligheten på Bygdøy. Johansen er utdannet elektriker, og hun har jobbet som servicemontør i ti år. De siste sju årene har hun jobbet i Bodø for Forsvaret. Hun hadde ikke noe forhold til MF før hun søkte jobben, men ble fascinert av oppsettet på stillingsannonsen.

– Jeg så at dette var en seriøs bedrift, og arbeidsoppgavene og måten man så det på interesserte meg. Jeg liker egentlig å gjøre alt mulig, og her er det varierte oppgaver og nye utfordringer hver dag, sier hun.

– *Så det finnes ingen typisk arbeidsdag?* Nei-he-hei. Hver dag kommer jeg på jobb uten egentlig å vite hva jeg går til. Og jeg føler at jeg får brukt mye av den kunnskapen jeg har fått. Det eneste rutinepregede her er at jeg går en inspeksjonsrunde i bygget hver dag.

ARBEIDSOPPGAVENE ellers varierer veldig: det er el-kjeler, ventilasjonsanlegg ... og å bryte opp elevers skapdører. Johansen er alenemor til Martin Iver (4). – Han går i barnehage rett ved siden av her, og er ganske stolt over at mamma jobber her. Han synes det er fryktelig artig å være med meg på jobb, og blir også med når jeg er på salsakurs. Og når jeg må jobbe overtid får han lov å spille

fotball sammen med studentene.

DEN NYANSATTE trives veldig godt på MF.

– Det er en flott arbeidsplass, det er ikke tvil om det. Alle er veldig trivelige her. Jevnt over har folk humor, og kommer bort til meg og er nysgjerrige på hva jeg gjør ... og det er koselig.

Også MF-studentene synes å være en vaktmesters drøm.

– Det er ikke mye som går galt, nei. Ikke noe hærverk eller tagging. Men jeg så noen grafittifjerner-bokser nede, så jeg tipper det har vært noe en gang, sier hun og ler.

– Men guttene må bli flinkere til å rydde i garderoben! Vaskedama slipper ikke til der. De bør følge jentenes eksempel.

Tekst: Henrik Haanes

Foto: Henrik Haanes

«Ordetts tjeneste» er mottoet for MFs støttespillere på Gressvik. I nær 80 år har de arbeidet for fakultetet og de har hatt mangt et fint besøk; fra Ole Hallesby til Ole Chr. Kvarme. Men også Sverre W. Evensen som er like gammel som MF!

Fra venstre: Ruth Tegnér, Gerd Fjeldstad og Inger Hurrød. Viceforman Reidun Ruud var ikke til stede.

I tjeneste for MF i 80 år

ITILLEGG TIL Hallesby og Kvarme har Eugen Spydevold, Oskar Skarsaune, Halvor Nordhaug og Olav Skjevesland m. fl. vært på besøk som gjestepredikanter for å støtte MFs arbeid.

Foreningen har ofte besøk av han som kanskje er landets eldste MF-supporter, Sverre W. Evensen, født 15.11.1907. Han fyller 100 år samme år som MF ble stiftet. Det er lett å se at minnene kommer. Han smiler og forteller litt om de gamle lokalitetene i St. Olavsgate, om Olaf Moe og om gamle dager. Han kunne kanskje tenke seg å komme en tur på besøk, kanskje til våren. Men jeg måtte huske på at han snart hadde levd i «to mannsaldre». Det er noe historisk ved møtet med denne foreningen.

Sverre W. Evensen fyller 100 år 15. november.

DEN BLE STARTET av en liten gruppe damer med Laura Larsen i spissen. I Menighetsfakultetets kvinneforening Gressvik sies det slik i deres egne protokoller fra 1930: «Der kom en del damer sammen hos Fru Kolberg den 12. Mai som blev enige om at de skulde forsøke at begynde et lite arbeide for Menighetsfakultet. Motene skulde holdes hver tredje torsdag i maanten kl halv otte og begynner og sluter med andagt. Der blev bestemt at der ikke skulde være bevertning paa møterne som holdes vekselvis hos medlemmerne. Bevertning er frit for den som ønsker det er det blevet bestemt senere.»

DET ANDRE ÅRET kom flere medlemmer og i 1937 hadde de 35 medlemmer. Selv om rekrutteringen har gått tilbake kunne de ønske ett nytt medlem velkommen da jeg var der. I mange år holdt foreningen møter i alle årets 12

måneder, men sløyfet etter hvert desember og juli måned. Krigen dempet aktiviteten, men det virker ikke som det helt stoppet opp. Foreningen har også arrangert flere turer og var bl.a. på besøk på MF senest i 1986. Foreningen har holdt mange årsmøter hvor prester fra distriktet har talt. Det fortelles bl.a. om sogneprest Hofstad fra Rolvsøy at «han talte varmt fakultetets sak. Fakultetet er i vanskeligheter. Vi var alle enige om at vi vil hjelpe.» Og hjelpe ville de.

19. november 1936 gledet foreningen seg over at professor Ole Hallesby kom og

talte i Gressvik kirke, både til høymesse og til offergudstjeneste, og ved slutten av året hadde foreningen samlet inn 200 kroner. Foreningens kasserer, Nelly Hurrød, regnet ut at foreningen hadde samlet inn hele 950.000 kroner til fakultetet i løpet av årene 1930-1990.

I JUNI 1988 ble det skrevet foreningshistorie da det ble feiret ordinasjons-gudstjeneste i Gressvik kirke. Da ble nåværende leder i foreningen, Ruth Tegnér's sønn Jostein, ordinert av biskop Gunnar Lislrud, til stor glede for foreningen. Ruth skriver i talen sin at «vi er glade i Menighetsfakultetet og takker Gud for det. Vi vil be for Menighetsfakultetets studenter og lærere – og be om at det fortsatt må drives i den ånd de gamle begynte. ... Vi ber [selv] om å få være trofaste i offer og bønn for vårt fakultet – at det kan lykkes i Ordets tjeneste».

OG SLIK LEDES foreningen den dag i dag, men nå av fru Tegnér. Slik det ble bestemt ved begynnelsen har det fortsatt. Det begynner med opplesninger av hilsener, sang og fortsetter med andakt og avsluttes med «Guds Ord det er vårt arvegods». Helt til slutt er det glede over offeret som har kommet inn til deres kjære fakultet.

Kilder: Ruth Tegnér's notater fra foreningens 60 års jubileum (4.10.1990) og fra foreningens årsberetninger.

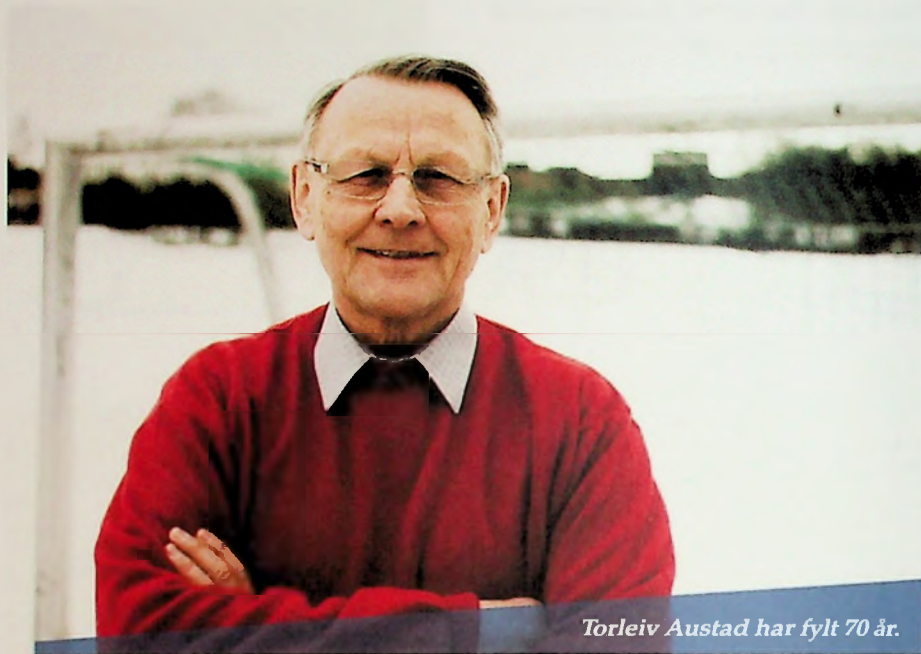
Tekst: Pål Svendsen
Bilder: Pål Svendsen

Livsutfoldelse gjennom id

MF-professoren Torleiv Austad rundet 70 år 9. mars. Nå går han noe halv-hjertet inn i pensjonisttværelsen: – Jeg vil ikke sove til ti og lese avisen til tolv, forsikrer jubilanten.

19 år gammel, i 1956, flyttet Torleiv Austad fra Sauland utenfor Notodden til hovedstaden. Han ville bli prest, og begynte som student på Menighetsfakultetet. Drømmen var å bli sjomannsprest eller lagssekretær, men han anså seg ikke som dyktig nok. Så han siktet seg mot jobb som en landsens prest. Noen landsens prest ble han aldri, i stedet ble han værende på MF. – Det var ikke planen. Det hele skjedde skritt for skritt. Etter endt embetseksamen hadde jeg et studieopphold i Tyskland. Så ble jeg tildelt Kongens gullmedalje for en vitenskapelig avhandling, og etter praktikum og feltpresttjeneste i H. M. Kongens Garde ble jeg stipendiat ved Forskningsrådet, forteller Austad.

KIRKEKAMPEN. I Gullmedaljeavhandlingen tok han for seg to-regimentslæren i lys av den tyske kirkekampen under nasjonalsosialismen, og siden den tid har temaet opptatt ham. – Jeg tok særlig for meg forholdet mellom kirke og stat, og forholdet mellom tro og politikk i lys av læren om det åndelige og det verdslige regiment. Nordmenn og tyskere tolket to-regimentslæren forskjellig. Hos en rekke tyske lutheranere ble denne læren brukt til å skille så skarpt mellom kirke og politikk at Kirken ble passiv overfor Hitler. I Norge ble den derimot tolket som basis for kirkens kritikk av den nasjonalsosialistiske ideologi og NS-kirken. Austad gikk videre med dette temaet og skrev sin doktoravhandling om det norske bekjennessskriftet Kirkens Grunn, som lå til grunn for prestenes embetsnedleggelse under okkupasjonen.

Torleiv Austad har fylt 70 år.

OMVENDELSEN. Et annet tema som har opptatt professoren særlig er den pietistiske lære om saliggjorelsens orden. – Det gjelder spesielt Erik Pontoppidans katekismeforklaring Sandhed til Gud-frygtighed, som kom ut i 1737. Det er ingen bok ved siden av Bibelen, og kanskje Salmeboken, som har preget norsk kristenliv i nyere tid mer enn denne boken. Her beskrives de ulike faser et menneske går gjennom etter det er kommet under Ordets forkynnelse og har det vondt på grunn av sine synder. Det avgjørende vendepunkt er omvendelsen, som følges opp av en sterk betoning av helliggjørelsen. Læren om Saliggjorelsens orden fikk stor betydning for Hans Nielsen Hauge og for norsk lekmanstradisjon, og for Ole Hallesby og en rekke av prestene som hadde sittet under hans kateter, sier Austad.

MENIGHETSAKULTETET. Siden Ole Hallesbys tid har MF vært gjennom stor forandring. Og professor Austad har opplevd mange av endringene, i de vel 50 årene han har vært tilknyttet MF. – Da jeg begynte her var det en femseks professorer og en praktikumsrektor. I dag er det 30-40 lærere. Da jeg

begynte var MF en ren prestekole, i dag er det en polyfoni av studietilbud. MF har blitt mer økumenisk, det undervises nå i andre konfesjoners teologi, forteller Austad, og legger til at også han har blitt mer økumenisk.

– Jeg har fått et klarere syn på viktigheten av enhet i Kirken, å stå sammen på tvers av konfesjonene. Og jo mer økumenisk jeg blir, dess mer bevisst blir jeg det beste i den lutherske teologi og tradisjon.

70-åringen er glad han ble værende på MF gjennom alle forandringene.

– Det er et godt sted å være. Ikke et paradisi, men et sunt, lærerrikt og stimulerende miljø. Det er en viss konkurranse her, som i alle akademiske miljøer. Noen ganger kan jeg kjenne på at jeg kommer til kort, men samtidig gjelder det å se at vi som lærere kan utfylle hverandre. Både kristelig og teologisk er det mye å hente i MF-miljøet. Austad legger stor vekt på at MF er en utdanningsinstitusjon i Kirken og for Kirken.

– Det meningsfulle i teologien er at den er forankret i kirkens liv og har som oppgave å fornye nærkontakten med kristendommens kilder, først og fremst i Bibelen. Derfor er det så viktig for Me-

rtt og tro

JUBILEUM
SR-SPALTEN

nighetsfakultetet å fastholde Bibelens autoritet både i tros læren og i etikken, slår han fast.

MARKUS-EVANGELIET. – Jeg tar med meg de gode øyeblikkene fra livet på MF. Opplevelser da jeg kjenner taknemligheten for at jeg ble teolog og prest. Svein Tindbergs framføring av Markus-evangeliet var en sånn opplevelse, da jeg takket Gud for at jeg får jobbe med det som er vesentlig i livet, sier professor Austad.

Gode øyeblikk har han også på en annen arena, idrettsarenaen.

– Jeg har vært med på alle «preste-KRIK», og har støttet KRIK-bevegelsen fra starten. Livsutfoldelse gjennom idrett og kristen tro er et sunt konsept. Jeg har alltid drevet mye med idrett på mosjonsplan, men noen god fotballspiller ble jeg aldri, selv om jeg prøvde meg på guttelag og spilte på gymnaset. Og hver tirsdag og torsdag, klokken sju på morgenvisten, spiller han tennis, som han har gjort i 40 år..

– Idrett skaper fine miljøer for kristne. Å svette sammen, det er livskraft!

BLIR I NORGE. Foruten idretten har familien vært til god støtte gjennom karrieren.

– Far og svigerfar var utdannet ved MF,

og de har alltid gitt meg god backing. Kona, Brit Maria Austad er forlagsredaktør i IKO.

– Det har vært til stor inspirasjon at min kone og jeg langt på vei har samme kirkelige interesse og engasjement, forteller Austad, som er bestefar til fem. Men 70-åringen blir ikke bestefar på heltid når han nå pensjoneres.

– Det verste er å forlate kontoret ... men jeg er lovet en plass i biblioteket. Jeg vil fortsette å lese og skrive, omtrent som før, men uten ordinær undervisning.

– *Så du flytter ikke til Spania?*

– Til Spania? Nei, vet du hva! Det er det siste jeg vil! Og det er heller ikke aktuelt å sove til ti og lese aviser til tolv, sier professoren og ler.

– Nei, vet du hva!

AUSTAD SETTER allikevel pris på å ha litt mer fritid.

– Det er nok forventninger om at jeg kommer til å hente barnebarna i barnehagen litt oftere. Se på den tegningen der! sier han og peker på en tegning på kontorveggen. Den viser en prest, med en snakkeboble fra munnen, signert datterdatter Maria.

– «Jeg heter morfar og jeg er prest»!

Tekst: Henrik Haanes

Foto: Henrik Haanes og Marianne Torp

Karriereløp

- 1956 Student ved MF
- 1962 Cand. theol. MF
- 1964 H.M.Kongens gullmedalje på en avhandling om to-regimentslæren i lys av den tyske kirkekamp. Samme år tok han praktikum og ble ordinert i Oslo Domkirke.
- 1965 Feltprest
- 1966 Stipendiat i NAVF
- 1969 Stipendiat MF
- 1972 Lektor MF
- 1975 Teologisk doktorgrad på en avhandling om Kirkens Grunn.
- 1976 Dosent
- 1981 Professor i systematisk teologi

Tillitsvern

- Redaktør i Luthersk Kirketidende 1973-1982.
- Medlem av Kirkerådet 1978-1986.
- Medlem i kommisjonen Faith and Order, KV 1983-1992.
- Medlem av Den nasjonale forsknings-etiske komité for medisin 1985-1996.
- Hovedstyremedlem i Indremisjonsselskapet 1989-1995.
- Medlem av Bioteknologinemnda 1991-1998.
- Visepresident i Luther-akademiet i Ratzeburg, Tyskland 1995-
- Leder av Den norske kirkes lærenemnd 1998-2006
- Medlem av Norgesnettrådet 1998-2002

Forfatterskap

- Krig eller fred? (Stavanger 1970)
- Ansvar for andre. (Oslo 1971)
- Kirkens Grunn. (Oslo 1974)
- Krig og militærnekting. (Oslo 1976)
- Skapt til å tjene. (Oslo 1980)
- Bonn til Gud. (Oslo 1989)
- Troens pust. (Oslo 1994)
- Øversettelse: Der Atem des Glaubens (Giessen 1994)
- Theologie der lutherischen Bekenntnisschriften. (Gütersloh 1996)
- Kirkelig motstand : dokumenter fra den norske kirkekamp under okkupasjonen 1940-45, med innledninger og kommentarer (Kristiansand 2005).

Kirkehistoriens nestor

I 1985 ble Oftestad professor ved Menighetsfakultetet.

Bernt T. Oftestad er jublant i år og fylte nylig 65 år. Han er Menighetsfakultets professor i europeisk kulturhistorie med vekt på kirkehistorie. Fra sitt bokfylte (og nedstøvete) kontor ser han tilbake på mange år ved MF, ut i fra arbeidet med sitt fag.

OFTESTAD begynte å studere ved MF i 1961 og i 1968 var han ferdig cand.theol. Som ung kandidat utgav han sin selvvalgte vitenskapelige avhandling innenfor historiografi. Ikke helt uventet var det forskerkarrieren som ventet ham.

– Jeg begynte våren 1973, først som fakultetslektor. Det var på Wisloffs og Aarflots tid som lærere i kirkehistorie, men det var John Nome som var min mentor i kirkehistoriefaget. Han var en inspirerende lærer og betydde svært mye for meg. John Nome var en av MFs mest allsidige forskere. Rett for okkupasjonen søkte

han professoratet i filosofi ved Oslo universitetet, men Arne Næss ble foretrukket. Nome arbeidet som professor ved MF i tidsrommet 1951-1972.

– JEG STÅR i kontinuitet med Nome og hans arbeid. Jeg har med meg hans sans for praktisk kirkeliv og er som han åpen for moderne erkjennelsesperspektiver på historien. Kirkehistorien må settes inn i en kulturell, sosial og politisk kontekst. Først da blir den interessant. Den kan skrives både som komedie og tragedie.

Dette er en grunntone i svært mye av det Oftestad har arbeidet med. Han sier selv at han har tre felt: den nyere tid, reformasjonen og skjønnlitteraturen. Det sistnevnte feltet gav han seg i kast med da han skrev sin doktoravhandling.

– Mitt doktorarbeid var en avhandling på Ronald Fangen. Den disputerte jeg over i 1979. Året etterpå ble jeg dosent ved MF, og begynte på nye oppgaver. Blant annet arbeidet jeg med kirkehistorie som fag. Den gang trengte faget en omfattende fornyelse, ikke minst metodologisk.

– Etter at jeg ble dosent begynte jeg å

forske litt bredere for å kvalifisere meg til professorat. Jeg har arbeidet vidt, men gjerne med reformasjonshistorien. Senest i 2001 gav jeg ut en bok om reformasjonen.

I 1985 BLE OFTESTAD professor ved MF. I denne perioden beveget han seg fra den luthersk-konfesjonelle skriftteologi til en mer ekklesiologisk forankret teologi.

– Det henger sammen med en rekke faktorer. Slik jeg ser det har teologien alltid en praktisk-teologisk side. På den måten vil teologien og kirken alltid påvirke og reflektere samtiden. Det er derfor viktig for kirkehistorikeren å ta utgangspunkt i kirken som praksis. Det var det vi gjorde i det såkalte Østfoldprosjektet som jeg ledet på slutten av 80-tallet. Det var et kirkegeografisk prosjekt. Vi undersøkte endringer på det religiøse området i Østfold mellom 1800-1920. Vi arbeidet tverrfaglig og hadde stor nytte av folkeminnevitenskap og kulturgeografi.

OFTESTAD GAV UT sammen med Jan H. Schumacher og Tarald Rasmussen fra

Den gode diskusjonen - er det verd det?

Eike Lennart Ziller-Off, studentrådsleder.

Teologisk fakultet i 1993 en grunnbok i norsk kirkehistorie. – Jeg skrev om tiden fra 1814 til i dag. Vi trodde nok ikke at den skulle komme i stadig nye opplag.

– De siste 10-12 årene har jeg arbeidet først og fremst med forholdet mellom religionen og staten. Det viktigste bidraget der har vært boken om den norske statsreligion som kom ut i 1998. Det var et spennende prosjekt. Jeg måtte kombinere teologi, stats- og kirkerett med den alminnelige politiske historie i Norge for å få et adekvat bilde av denne historien.

Oftestad har vært en ivrig debattant på statkirke-området gjennom en årrekke, de siste årene fra en katolsk synsvinkel.

– Det andre feltet jeg har arbeidet med de seneste år, har vært Sigrid Undset. Jeg har vendt tilbake til min litterære interesse. Jeg gjorde en idéhistorisk og autoral analyse av Undset med vekt på modernitetsproblematikken. Undsetforskningen tilfredsstiller både min litterære interesse og interessen for europeisk kulturhistorie. Jeg er ikke ferdig med Undset. I fjor skrev jeg en artikkel om hennes kritikk av protestantismen.

OFTESTAD ARBEIDER for tiden med MFs historie. Et felt som også hans mentor Nome arbeidet med.

– Det er i forbindelse med MFs 100-års jubileum at MF-historien er på mitt program. Å skrive denne historien er en vanskelig oppgave. Blant annet er jeg jo selv en del av den. Mitt bidrag blir ingen monografi. Tiden var alt i starten for knapp, men vi er heldigvis flere om å skrive.

NÅR OFTESTAD blir spurt om hva han planlegger for de årene han har igjen, svarer han ganske så hurtig.

– Jeg håper at jeg får arbeide mer med forskerutdannelsen. Det er et område som jeg opptatt av. Doktorgradsveiledning er utfordrende og berikende – også for veilederen. På beddingen har jeg dessuten et nytt bokprosjekt: Den katolske kirke og den moderne liberalisme.

Engasjementet for faget er tydelig, og det kommer nok flere bidrag fra hans hånd de nærmeste årene. Til slutt ønsker vi ham et fint jubileumsår.

Tekst: John-Arne Jensen

Foto: Marianne Torp

I FORRIGE NUMMER av Lys og Liv skrev jeg om verdien av kunnskap. Denne gangen har jeg lyst til å dra den litt lenger. Om kunnskapen: En tilegnet kunnskap har verdi i seg selv, uten at flere tilegner seg viten vil kunnskapen dø hen. Det gjelder også teologien. Jeg er glad jeg går på et langt studium som gir meg rom til å reflektere over hva jeg egentlig tror på. Jeg bærer med meg en rekke erfaringer fra forskjellige steder og tenker til stadighet over troens premisser i mitt eget liv. Jeg har beveget meg fra konservative karismatiske kretser til deres motsetning og tilbake igjen. En stakkars teologistudent kan jo bli forvirret av mindre. Jeg registrerer imidlertid oftere og oftere at spørsmåls- tegn settes ved diskusjonens premisser og ikke ved saksinnholdet i teologien. Når det settes spørsmålsteget ved sentrale elementer i troen, når du opplever troen holder på å rakne men ikke falle fra hverandre, ja da er teologien levende.

JEG HAR OPPLEVD mennesker som torr å satse på troen som livsgrunnlag i bonn men ikke torr å utfordre skriftens autoritet. Da lever man lett i en boble, en slags gudsboble der verden utenfor synes som svake skygger. Guds frykt blir til menneskefrykt. Jeg har også mott mennesker som setter spørsmålsteget ved skriftens autoritet men ikke utfordrer Gud i sitt hverdagslige liv. Da er Gud et produkt av ens egen refleksjon over moralen og fremtoner som en svak skygge, en garantist for god samvittighet; kjærligheten til eget liv fortroer Gud. Mellom disse leirene er det store barrierer. MF har de siste årene satset på å bygge ned murer mellom kristne konfesjoner, både pinsevenner, metodister og katolikker. Det er ikke

min hensikt å angripe noen, men når den teologiske diskusjonen i seg selv står i veien for gjensidig respekt og anerkjennelse så er all møye lite verd.

JEG HAR EN SØNN som akkurat har blitt 1 år. Det er fantastisk å se på hvordan han utvikler seg, i et rasende tempo. Men han forblir den samme, jeg ville kjent ham igjen selv om jeg har 100 andre å velge mellom og ikke har sett han på en hel dag. Jeg ønsker noen ganger at troen i meg kan være litt sann. At det er min, men at den utvikler seg selv stadig vekk, men jeg kjenner den igjen uansett.

SÅ LANGT OM DET. Om studentrådet: Nå er vinteren forbi! Våren er i anmarsj og vi er fortsatt på samme plass! Jesus har ikke kommet igjen og verden er fortsatt intakt. Studentrådet er fortsatt en gjeng med studenter som møtes jevnlig og diskuterer studentpolitikk. Hva er det som er nytt? Det nye er at verden har forandret seg, Oslo har opplevd en serie voldtekter, Frp har fått 10% mer oppslutning og klimaet er truet mer enn noen gang, men hva har skjedd inni vårt hode? Jeg forholder meg fortsatt naivt til klimatrusselen, mitt bidrag i kampen mot overfallsvoldtekter begrenser seg fortsatt til å se på nyhetene, og Frp koden er det andre som må knekke. Men våren er her. En ny vår, en ny mulighet, jeg håper at vi i studentrådet kan benytte denne våren til virkelig å markere at vi representerer en generasjon som vil noe mer enn å være dessertgenerasjon. Mitt ønske for de neste generasjoner teologer er at de går ut og tenker at i min tid i kirken skal det bygges enhet og mennesker skal møte Gud. Våg å si din mening, men la diskusjonen leve.

Trosopplæringen trenger undervisningsledere:

Stort underskudd på kateketer

Trosopplæringsreformen roper etter gode undervisningsledere – et rop som landets kateketer har problemer med å svare på, fordi de er for få.

Trosopplæringsreformens framtid avhenger av at kirken utdanner flere kateketer. Menighetene vegrer seg for å lyse ut etter kateketer fordi de vet at de ikke får søkere. På nåværende tidspunkt utdannes det færre enn ti kateketer på landsbasis. I rammen av trosopplæringsreformen er det imidlertid tilsatt mange menighetspedagoger – ofte lærere fra skolen eller personer med annen yrkesbakgrunn. Mange av disse bør gis anledning til å kvalifisere seg til kateketer.

KATEKETER er langt mer enn konfirmantlærere. De er kirkens rektorer – kirkens undervisningsledere. Kateketene har ansvar for å lede og koordinere kirkens undervisningsarbeid, både det som ansatte og andre medarbeidere driver. Det betyr at de veileder alle som deltar i ulike deler av kirkens undervisning – det kan være babysang, kor, søndagsskole, speiderarbeid, konfirmantarbeid, voksenundervisning, barnehage- og skolearbeid, leirarbeid, gudstjenestearbeid, ungdomsarbeid og bibelgrupper. Slikt arbeid er viktig menighetsarbeid, fordi livslang læring er en nødvendighet også på troens område. Læring er et fellesskapsprosjekt der alle lemmer i kirkelegemet er inkludert – og et slikt prosjekt trenger en dyktig koordinator. Kateketen har altså et allsidig, variert og utfordrende arbeid. Arbeidet blir stadig viktigere i et flerreligiøst samfunn, og særlig etter KRL-fagets innføring i skolen må kirken selv overta opplæringen i kristen tro og praksis.

KATEKETYRKET bør bevares som et høyprofilert yrke der det kreves en 5-årig utdanning som kombinerer solid kunnskap om kristendommen og andre

Fra venstre Åshild Moen, Siri Kolberg, Heid Leganger-Krogstad og Jenny Marie Ågedal.

religioner med pedagogikk, praktisk teologi og veiledet praksis i menighet og skole. Kateketene etter ny ordning skal ha en Master i kirkelig undervisning, som er et 2-årig påbyggingsstudium etter en bachelor med minst 80 studiepoeng i KRL og 30 studiepoeng i pedagogikk. I masteren er det flere valgfrie emner, og studentene skal skrive en masteravhandling på 30 studiepoeng. Studentene utforsker her egne interesseområder eller områder som er lite reflektert fra en menighetspedagogisk synsvinkel. Kateketene og prestene går sammen i det avsluttende praktisk-teologiske semesteret i de fleste emnene for å forberede seg på hverdagene i lokalmenigheten.

TROSOPPLÆRING er ikke et prosjekt som påbegynnes ved dåp og avsluttes ved konfirmasjon, troen trenger næring og fordypning hele livet. I framtiden vil kirken antakelig trenge både kateketer og menighetspedagoger til kirkelig undervisning.

(forts. s. 17)

Turid Boganes:

Jeg vil bli kateket for å kunne være med på å gi barn og unge et fast holdepunkt i livet; en Gud som elsker dem slik som de er.

Velaug Gjesdal:

Jeg ønsker at barn og unge skal få møte kristne mennesker som bryr seg og viser tro i praksis. Som kateket ønsker jeg å la dem erfare en relasjon til Gud, for kristendom er mer enn tørr teori.

Anne Kirsti K. Hauken:

Som kateket har jeg mulighet til å arbeide med trosformidling blant mennesker i alle aldre.

Diakonhjemmet og Menighetsfakultetet har fått oppdraget å evaluere innføringen av Trosopplæringsreformen i Den norske kirke. I den forbindelse har de leid inn Otto Hauglin som koordinator for arbeidet.

Med kritisk solidaritet

Mange vil huske Hauglin fra de stormfulle 70-årene da han var rektor ved Diakonhjemmets sosialhøgskole. I denne tiden var han også i en periode stortingsrepresentant for Sosialistisk Venstreparti og nestleder i partiet. Men så ble det stille omkring han. Sverre Dag Mogstad har stilt ham noen spørsmål.

– *Hvor har du vært i mellomtiden?*

– Midt i livet! Både konkret og arbeidsmessig. Jeg har vært direktør for høgskolestyret i Østfold, utredningsleder i gamle NAVF, og i over tyve år arbeidet som rådgiver for offentlige institusjoner innen sykehussektoren, høyere utdanning, ulike departementer og fylkeskommuner. Eksistensielt og kirkelig har jeg holdt en lavere profil enn tidligere, i alt vesentlig selvvalgt, men også som en følge av at de saker jeg sto for og de standpunkter jeg inntok i liten grad var ønsket og ble gitt rom i min kirke.

– *Hva synes du om samarbeidet med Diakonhjemmet og MF?*

– Det er jeg entydig for, attpåtil svært glad for og stolt over å få være med på. For å snakke konsultentspråk: Det ligger noen synergier her som jeg egentlig er overrasket over ikke har materialisert seg på langt flere områder tidligere. Samlet representerer de to institusjonene en formidabel, potensiell infrastruktur for Den norske kirke. Carpe diem!

– *Er det 60-åringen som finner tilbake til sine rotter?*

– Ytre sett, ja. Både MF og Diakonhjemmet, som jeg på ulike vis har hatt tilknytning til siden 1960-åra, har i dag en profil og en framtidelse som gjør det

lettere for meg nå enn på mange år å identifisere meg og til dels solidarisere meg med dem. Mine rotter er i lekmannsbevegelsen og arbeiderbevegelsen; noe som gjør at min solidaritet er kritisk, og mine spørsmål mange. I min oppvekst var både fagforeningsboka i Jern og Metall og Pontoppidans «Sandhet til Gudfrygtighet» selvsagte. Slikt setter varige spor!

– *Du sto jo sentralt i et omfattende kristent ungdomsarbeid. Kan de tidene komme tilbake?*

– Nepe, og i hvert fall ikke i de former det hadde, med hierarkiske organisasjoner med sentralledd, fylkesorganisasjoner og lokallag. Det er nepe mange av dagens unge som vil ende opp som sekretær i skolelaget eller som vil dra på sommerleir en uke hver sommer!

Det frivillige barne- og ungdomsarbeid har skiftet karakter, fra å være permanent, medlemsbasert, og organisert virksomhet til å bli lokale tiltak og begivenheter. Om dette betyr at unge mennesker i dag bruker mye mindre tid på og har et svakere personlig engasjement knyttet å uttrykke sin tro vet vi vel egentlig ikke. Og hvorfor skulle vi ønske oss de gamle formene tilbake? De var funksjonelle på mange plan, også som rammer for tro, men trengte fornyelse, uten at vi superveteraner bør beklage det.

– *Er trosopplæringsreformen viktig for Den norske kirke?*

– Kanskje, men det avhenger av så mange ting. At man har fått radikalt bedre rammevilkår for ulike trosopplæringstiltak er en ting. At man har satt i gang en utrolig mengde varierte og

spennende tiltak er en annen ting. Begge delene er bra og nødvendige, men ikke tilstrekkelige.

Hva blir det kristne kunnskapsinnholdet i de mange tiltakene, blir det bare midler til flere stillinger og ingen vekst i frivilligheten, og skjer det bare en refinansiering hvor frivillige midler erstattes av statlige prosjektmidler? Vi bør, blant annet gjennom evalueringen, våge å stille slike sentrale spørsmål. Men kirken har fått en, kanskje uforstått, historisk sjanse.

Det er i denne sammenheng fristende å minne om hva MFs frittalende og hjertevarme landssekretær Eugen Spydevold en gang sa på sin uforfalskede Østfolddialekt: «Det hjelper nte å ha mange kontaktær, hvis det ente er strøm i noen ta dom!»

– *Hvor går vi som kirke de neste tiårene?*

– Min grunnleggende ekklesiologi er at kirken bare eksisterer på to måter; som den universelle kirke og som «forsamlingen av de troende på dette sted». De nærmeste tiårene kommer vi til å være opptatt av alt det øvrige, det som vi i konsulentbransjen kaller for støttefunksjoner og ikke kjernevirksomhet; relasjon til staten, kirkeordning, antall nivåer i det kirkelige hierarki, finansiering osv. Vel og bra, og til dels svært nødvendige diskusjoner. Men det gror altså ikke bedre i hagen av å flytte på gjerdet og male det! Mitt håp er at vi midt oppe i de mange ordningsspørsmålene, som vil kreve vårt engasjement og bestemme vårt fokus de nærmeste tiårene, fortsetter å plante og vanne med full frimodighet. Så får vi se hva som skjer!

Randi Abelsen (26 år) har skrevet masteravhandling om hva som skjer med gudsbildet til muslimer som har konvertert til kristendommen. I den forbindelse har hun vært i Etiopia og gjort feltarbeid.

– *Hva var motivasjonen for å skrive avhandlingen din?*

– Jeg har alltid likt meg i internasjonale miljø og liker å reise og møte mennesker. Dessuten har jeg venner som er muslimer. Faglig sett synes jeg religionsdialog er interessant, og temaet er dermed både faglig og personlig engasjerende.

RANDI ABELSEN kommer fra Sotra utenfor Bergen. Hun har vært på utveksling i USA, på team i Brasil og gjort feltarbeid i Etiopia.

– Da jeg tok kirkehistorie leste jeg valgdelen om kirke- og misjonshistorie i Etiopia. Det var da jeg fikk vekket interessen for Etiopia, og jeg oppdaget at MF hadde en utvekslingsavtale med Mekane Yesus Teologiske seminar i Addis Abeba. Ganske raskt skjønnte jeg at det var en sovende avtale, men utvekslingsoppholdet kom i stand til slutt. Jeg reiste nedover i august 2005 og var der til mars i fjor. I begynnelsen bodde jeg på seminaret, men det bydde på mange utfordringer og jeg flyttet til gjestehuset på Norsk Luthersk Misjonsambands skole. På gjestehuset bodde jeg sammen med andre internasjonale studenter og volontører.

RANDI FORTELLER videre at hun opplevde spesielt en hendelse som dramatisk under oppholdet i Etiopia.

– I november 2005 blusset det opp uro i Etiopia. Det var ekkelt, og fra gjestehuset kunne vi høre skyting i selve byen. Vi følte oss likevel trygge på området til skolen, og holdt oss inne mest mulig. Gatene som normalt yret av liv var helt tomme, og bare marsjerende soldater var å se. I løpet av den korte tiden uroen varte ble over 20 000 mennesker arrestert og ført bort. Blant annet noen jeg var blitt kjent med, sier hun stille.

– *Hvordan arbeidet du med avhandlingen?*

– Jeg brukte mye tid i begynnelsen på å

Når fiende blir venn

– *Da jeg tok kirkehistorie, leste jeg valgdelen om kirke- og misjonshistorie i Etiopia. Det var da jeg fikk vekket interessen for Etiopia, forteller Randi Abelsen.*

bygge opp et kontaktnett, og forsøke å finne de riktige konfidentene. Det var spesielt viktig for meg at de jeg skulle

intervjue hadde hatt et aktivt trosliv som muslim, og at de i dag har et aktivt kristenliv. Til slutt endte jeg opp med 8

konfidenter fra både Etiopia og fra nabolandene.

- Hva var det du undersøkte hos konvertittene?

- Jeg undersøkte mulige forandringer i deres gudsbilde, og anla flere perspektiver. Blant annet ba jeg de om å fortelle om hvordan de ser i dag på sin fortid som muslim. Holdningen deres varierte fra en positiv til en negativ vurdering av fortiden. For eksempel mente noen at de ber til samme Gud i dag som da de var muslim, mens andre avviste denne tanken. Jeg undersøkte også eventuell nytolkning av gudsbildet etter at de var

blitt kristne. I den forbindelse ble spesielt Allahs 99 navn viktige. Intervjuene viste at de fylte disse navnene med nytt innhold etter at de var blitt kristne. Ikke uventet var det troen på Jesus som var avgjørende for nytolkningen, og særlig korsfestelsen og oppstandelsen. Gud og hans allmektighet var blitt mindre «skummel».

DET SOM ALLE var samstemte om, var at når de tok i mot Jesus så fikk de umiddelbart en indre fred. Gud som tidligere hadde vært en fiende, en som var ute etter å dømme dem, ble nå en venn. Gud hadde vendt det andre kinnet til.

Det var en viktig del av endringen i gudsbildet deres. De kunne med andre ord legge bort frykten for Gud, sammen med troen på skjebnen og predestinasjon (qadr). Jeg opplever selv disse perspektivene som personlig tross styrkende og viser hvordan det å konvertere er en lang prosess.

Å skrive avhandling er det mest spennende jeg har gjort i studiet på MF. Det anbefales, sier Randi Abelsen.

Tekst: John-Arne Jensen
Foto: Marianne Torp

Nye deltidsstudier for lærere høsten 2007

DET BLIR oppstart av flere nye videreutdanningskurs til høsten. Disse kursene kan kombineres med full jobb. Kursene er primært rettet mot lærere i skolen, men de er åpne for alle interesserte som er kvalifisert for studiene.

I AUGUST starter MF følgende nye kurs med undervisning på lørdager:
KRL 1 (30 sp) – MF
KRL 2 (30 sp) – MF
Erfaringsbasert Master i KRL/Religion og etikk (90 sp) – MF

DET BLIR OGSÅ startet opp to kurs i emnet religion og estetikk, ett kurs på MF og ett på Hamar: Kristendom og billedkunst (10 sp) – torsdagskvelder - MF
Religion og estetikk (30 sp) – fredag etterm/lordag - Hamar

FOR NÆRMERE informasjon og søknadsskjema, se MFs nettside: www.mf.no

Personalnytt

Solveig Elin Bru-Olsen er ansatt som administrasjonssekretær og begynner i stillingen 9. mai 2007.

Stort underskudd på kateketer (forts. fra side 14)

MF har en visjon om å lage en 3-årig utdanning for menighetspedagoger som første ledd i en kateketutdanning eller som en god start for å gå videre mot skole eller annen stilling i kirken. Kirkelig orientert religionspedagogikk må vekkes til live etter en langvarig dos, en følge av at skolen tok ansvar for kristendomsundervisningen av folket. Men den tid er definitivt forbi – kirken må våkne opp. Norge trenger flere kateketer.

Tekst: Heid Leganger-Krogstad
Foto: Marianne Torp

Ny fireårsbok og spennende spill

«Linda og den lille kirka»

Denne er en liten bok med flere sider som du kan lese og tegne på. Den er laget for å bli brukt både av barn og voksne.

Kanskje skal vi spille et spill sammen. La oss synge sanger. Jeg tror vi skal få det så gøy at vi vil gjøre det flere ganger.

Bok kr. 85,-
Lottospill kr. 45,-
Tilbud: Bok og spill sammen kr. 98,-

www.skrifthuset.no

Tlf: 71 53 00 07 - Fax: 71 53 00 05

Også i vår startet en rekke studenter sine studier ved Menighetsfakultetet. Her viser vi en oversikt som er fordelt fylkesvis og alfabetisk.

Nye studenter ved MF våren -07

Akershus

Bergby, Gyda, 1458 FJELLSTRAND
Johannessen, Bjorn John,
1480 SLATTUM
Kråkenes, Ole-Jørgen, 0177 OSLO
Larsen, Tor Arne, 1394 NESBRU
Nøreng, Per Jonas, 1408 KRÅKSTAD
Aarflot, Christine Henriksen, 1430 ÅS
Aasekjær, Lene, 1400 SKI

Aust-Agder

Spilling, Torjus, 4985 VEGÅRSHEI

Buskerud

Hammer, Christine,
3538 SOLLIHØGDA
Johnsrud, Heidi, 3512 HØNEFOSS
Pettersen, Torill Valum,
3525 HALLINGBY
Wallmann, Ann-May,
3490 KLOKKARSTUA

Hedmark

Dalehaug, Sigmund, 2415 HERADS-
BYGD
Enger, Guri, 2322 RIDABU
Renvåg, Hilde, 2335 STANGE

Hordaland

Braza, Bente Hansen, 5015 BERGEN
Forland, Kari-Anne Folkedal,
5152 BØNES
Heggland, Øyvind, 5416 STORD
Magnussen, Marianne, 9009 TROMSØ
Moen, Andreas Ragnar,
5161 LAKSEVÅG
Strømme, Margrethe,
5600 NORHEIMSUND
Aars, Mads, 5212 SØFTELAND

Møre og Romsdal

Mjelva, Bente Holm,
6300 ÅNDALSNES

Nordland

Solbakken, Maja Helene,
8149 NEVERDAL

Oslo

Andresen, Lise Bjørnskau, 1061 OSLO
Bjølverud, Lene Birgitte, 0357 OSLO
Cosenza, Mariana Giovanna,
0575 OSLO
Djupang, Vigmund Gundersen,
0468 OSLO
Elde, Eystein Alexander, 0162 OSLO

Torjus Spilling og May Elisabeth Nordahl er blant de som begynte på MF i januar. De har begge valgt årsstudium i KRL og trives godt på MF.

*FOTO:
Marianne
Torp*

Eriksen, David André, 0572 OSLO
Fjeldbraaten, Anne-Lise, 0565 OSLO
Hoyslåen, Elisabeth, 1157 OSLO
Johnson, Lukas Alexander, 0756 OSLO
Lindekleiv, Sunniva, 0367 OSLO
Lindtveit, Maja Zachariassen,
0357 OSLO
Madsen, Anne Gunn, 0687 OSLO
Nerland, Helle Loge, 1164 OSLO
Nordahl, May Elisabeth, 1251 OSLO
Paasche, Uscha Maria, 7900 RØRVIK
Søderlind, Maria Therese, 0572 OSLO
Thom, Steinar Johannes, 0454 OSLO
Tomt, Mari, 1279 OSLO
Utgaard, Anne Helene, 1256 OSLO
Utsi, Vigdis Synnøve, 0467 OSLO
Wiger, Marianne Guldahl, 0694 OSLO
Øverby, Elisabeth, 0365 OSLO

Rogaland

Grønstøl, Kristi Enger,
4260 TORVASTAD
Nguyen, Thi Thien Oanh,
4032 STAVANGER
Thorsen, Leif, 4029 STAVANGER

Sør-Trøndelag

Jacobsen, Bente Elton,
7027 TRONDHEIM
Karlsen, Solveig Stavik, 7540 KLÆBU
Larsen, Laila, 7015 TRONDHEIM

Telemark

Granly, Tore, 3960 STATHELLE
Nguyen, Van-Hung Van,
3946 PORSGRUNN

Troms

Myrland, Astrid, 9403 HARSTAD
Vestbø, Knut, 9008 TROMSØ

Vest-Agder

Egeland, Carina,
4638 KRISTIANSAND S
Gjedrem, Helene Mariel, 4640 SØGNE

Vestfold

Gjelsås, Anne Ruth, 3158 ANDEBU
Nilsen, Asta Rakel Lie,
3277 STEINSHOLT
Østfold
Bell, Gro Wølneberg, 1767 HALDEN
Lerfald, Elizabeth Smith, 1610 FRED-
RIKSTAD
Røsok, Ingvild, 1640 RÅDE

Utlandet

Josifovic, Slavisa Mirko, SERBIA OG
MONTENEGRO
Sölch, Klaus Christian, SVERIGE
Waanders, Christine, TYSKLAND

Vil du bli student?

Vil du vite mer?

Sjekk nettsidene våre: www.mf.no

eller ta kontakt med MF v/ studieveileder
tlf. 22 59 05 00 eller e-post: post@mf.no

MF tilbyr en rekke spennende og utfordrende studier i kristendom og teologi, opptaket til følgende studieprogram går via Samordna Opptak (søknadsfrist 15. april, Restetorg fra 20. juli):

- Årsstudium KRL
- Årsstudium i tverrkulturell kommunikasjon
- Bachelor i kultur- og samfunnsfag med KRL
- Ungdom, kultur og tro (bachelorstudium)
- Bachelor i teologi
- Master i teologi (5-årig)
- Profesjonsstudiet i teologi (6-årig)

Opptaket til masterstudier og enkeltemner skjer via søknad direkte til oss (søknadsfrist 1. juni). Hvordan du søker ser du på "søk opptak" på MFs nettside. Det gjelder følgende studier:

- Enkeltemner i pentekostal, katolsk eller metodistisk teologi
- Master i kristendomskunnskap, med følgende studieretninger:
 - Det nye testamente
 - kirkehistorie
 - religionssosiologi
 - pentekostale studier
- Master i diakoni

MF
Det teologiske
Menighetsfakultet

VITAL BASE® Benkeputer

Putene har en sterk aldriings- og varmebestandig friksjonsduk på undersiden som sørger for at den ligger i ro på benken. Alle putene har glidelås for enkelt vedlikehold og rengjøring av trekk. Mer enn 400 fargenyanser i flammehemmende tekstiler av ull og ullblandinger.

Be om prøver og pristilbud!

VITAL BASE

Your Challenge - Our Science

Myravegen 2, N-6060 Hareid
Tel +47 70 09 59 50 | firmapost@vitalbase.no
www.vitalbase.no

Individuell tilpasning og ergonomisk utforming. Seteputer, ryggputer, kneleputer, formtilpasning. Nesten alt er mulig.

Asbjørn Finholt advokat

Postboks 7,
2001 Lillestrøm
Tlf 63 81 60 80

Bibelen

– gaven til konfirmanten

En håndlaget bibel i ekte skinn er en tradisjonsrik og vakker gave.

Bibelselskapets bibel har et levende språk og er Norges mest solgte bibel.

En gave
for livet!

Bibelselskapet
www.bibelselskapet.no

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres Menighetsfakultetet med påført ny adresse.

Menighetsfakultetet

Lys og liv
2007 Årg. 73 Nr 2
MF Ti Lv

2007-04-11

H07000401

Majorstuen
0302 Oslo

Minhua Jing kommer fra Shandong-universitetet i Kina.

Fra Kina til Kringsjø

Menighetsfakultetet har for tiden fire kinesiske studenter som går på et eget masterprogram. En av studentene, Minhua Jing (24 år), har vært i Norge ett år og er over halvveis med studiene på MF.

– Det er ikke alltid lett å være utenlandsk student i Norge når du ikke forstår språket. For eksempel hender det at T-banen er forsinket og da forstår jeg ikke i det hele tatt hva som blir sagt over høytalerne.

Med et uimotståelig smil forteller Minhua om sine erfaringer i Norge. Hun og en medstudent kom hit for over ett år siden på et nyopprettet studieprogram for kinesiske studenter fra Shandong-universitet i Kina. I høst kom de to siste studentene.

– *Trives du i Norge?*

– Jeg har funnet meg godt til rette i Oslo og på MF. I begynnelsen studerte vi veldig hardt, men vi har lært å sette pris på fritiden som de norske studentene. Jeg studerer ikke lenger i helgene, sier hun lurt.

Minhua forteller at selv om hun ble fortalt at nordmenn var beskjedne og forsiktede så har hun ikke opplevd det i nevneverdig grad. Været derimot er kaldt og språket vanskelig å lære. Hun forteller at hun har lært seg ti setninger. – Helt i begynnelsen tok professor Stordalen oss med ut på en omvisning for å hjelpe oss i gang. Han tok oss blant annet med til en matbutikk og forklarte oss hva de forskjellige mattypene het på norsk. Selvsagt er det lett å kjenne igjen frukt og grønnsaker. Det ligner tross alt, men det gikk ikke lenge før vi hadde glemt det meste han lærte oss, ler hun.

– Jeg kommer opprinnelig fra en by som er litt større enn Oslo. Den ligger i en provins i det sørlige Kina som heter

Guang Xi, og min hjemby GuiLin ligger i den nordlige og mandarintalende delen av provinsen. Jeg studerte nordpå i Shandong, i hovedstaden Jinan med nesten 6 millioner innbyggere. Den ligger noen timer fra Beijing. Og etter fire år med studier i religionsvitenskap fikk jeg muligheten til å komme til Norge og fortsette på en mastergrad på MF. Har du funnet deg til rette utenfor studiene? – Jeg besøkte litt en kirke i Kina, men etter at jeg kom hit begynte jeg i den kinesiske menigheten i Oslo. Jeg er aktiv i en gruppe der som driver med arbeid på Kringsjø studentby, hvor jeg bor. Den heter OK-gruppen. O for Oslo, og K for Kina, Kringsjø og Kristen. Det er et spennende arbeid og jeg har virkelig funnet meg til rette.

Det er tydelig at Minhua er engasjert. Vi spør henne hva hun arbeider med i studiene.

– Jeg tar noen emner og jeg er begynt på arbeidet med masteravhandlingen. Professor Karl Olav Sandnes er veilederen min, og han er veldig hjelpsom og vennlig. Avhandlingen handler om oversetting av Bibelen til kinesisk. Jeg undersøker et begrep, sannhet, i Johannevangeliet, som byr på en del vanskeligheter.

– *Hvilke planer har du etter studiene på MF?*

– Dersom jeg får mulighet vil jeg fortsette med studier, enten en forskerutdannelse eller en ny mastergrad. Jeg vurderer også å søke jobb på et universitet eller i det offentlige. Og hvis jeg får muligheten kunne jeg godt tenke meg å jobbe innenfor kirken, smiler hun.

Tekst: John-Arne Jensen
Foto: John-Arne Jensen

MF

Det teologiske
Menighetsfakultet

Det teologiske Menighetsfakultet er en privat, akkredidert vitenskapelig høyskole. Den ble stiftet i 1907, og forelesningene startet i 1908. MF er i dag landets største teologiske utdanningsinstitusjon med ca 90 ansatte og omlag 900 studenter på bachelor, master og PhD-nivå.